

UZVARAS CEĻŠ

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

Redakcija Livānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Livānu rajona komitejas un Livānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 77 (1028)

Sestdien, 1957. g. 29. jūnijā

8. gads

Vairāk augstvērtīgas lopbarības — vairāk lopkopības produktu

Arvien plašāk un plašāk mūsu dzimtenē izvērsas patriotiskā kustība par to, lai tuvākajos gados mēs panāktu ASV piena un gaļas ražošanā uz vienu iedzīvotāju.

Kolchozu sabiedriskās lopkopības attīstība, tās produktivitātes pieaugums nesaraucjami saistīts ar lopbarības bāzes nostiprināšanu kolchozos. Nevar sasniegt augstus piena izslaukumus, labu cūku diennakts svāra pieaugumu, ja kolchozos nebūs sagādāts pietiekošs daudzums rupjās un sulīgās lopbarības. Tāpēc ik dienas lopbarības sagādei jāveltī vislielākā uzmanība. Tas ir galvenais pasākums kolchozu darbarūku uzdevums.

Savlaicīgi uzsāka un organizēti vada lopbarības sagādi: siena pļauju un skābarības gatavošanu kolchoza „Sarkanais karogs” (priekšsēdētājs b. Beinarovičs) kolchoznieki. Šajā kolchozā uz 25. jūniju jau nopļauts 60 ha dabisko pļavu un ieskābētas 60 tonnas skābarības no savvaļas zālēm. Lai ievāktu augstvērtīgu lopbarību un nesastrēgtu darbi ražas novākšanas perioda sākumā, „Sarkanā karoga” ļaudis nolēmuši līdz 15. jūlijam nobeigt dabisko un sēto zālāju sienu pļauju. Labi rit lopbarības sagāde arī kolchozā „Ziedošā vārpa”, „Padomju Latvija”, „Latgales zieds” un dažos citos.

Bet ir vesela rinda kolchozu, kur valda maldīgs uzskats, ka siena pļaujai un skābarības gatavošanai laika vēl pietiekoši. Par to arī liecina tas, ka kolchozos „Brīvais zemnieks”, „Darbs”, Čapajeva vārdā nosauktajā un daudzos citos 25. jūnijā bija nopļauts mazāk kā 10 ha, bet kolchozos „Darba tauta”, „Cīņa”, „Dzimtene”, „1. Maijs”, „Strauts”, Maļenkova vārdā nosauktajā 25. jūnijā nebija uzsākta ne siena pļauja, ne skābarības gatavošana. Tā ir nepiedodama kolchoza priekšsēdētāju, lauksaimniecības speciālistu un brigadieru rīcība, kas vienaldzīgi noraugās uz aizejošo labāko siena pļaujas laiku.

Saprotams, tā gatavot lopbarību kā pēdējā jūnija mēneša dekādē nevar. Siena pļauja un skābarības gatavošana jāizvērs masveidīgi. Šī darba organizētājiem jābūt MTS darbiniekiem un mechanizatoriem. Nepiedodams priekš MTS direktora b. Beļajeva, galvenās agronomes b. Vucānes un zootehniķes b. Šņukutes ir tas, ka MTS tehnika lopbarības gatavošanā nepiedalās ar pilnu jaudu. Un kogan ci-

tu liecina, kā ne minēto, tas, ka no divpadsmit traktorvilkmes pļaujmašīnām strādā tikai 5, bet no 12 skābarības griezējiem tikai seši.

Vai MTS speciālisti ir apņēmīgi, cik ilgā laikā varēs nopļaut vairāk kā 8,5 tūkstošus hektaru dabisko pļavu un sēto zālāju, ja darbs turpināsies ar tādiem tempiem kā pašlaik? Acīmredzot nē.

Lopbarības sagāde, tāpat kā citi lieli lauksaimniecības darbi, prasa daudz darba roku, zirgu transporta un MTS tehnikas. Tāpēc šī darba rezultāti lielā mērā atkarīgi no darbu organizācijas, no pārdomāti izstrādātā plāna sekmīgas ikdienas izpildes. Katram kolchozniekam, katram MTS mechanizatoram jāzina sava vieta lopbarības sagādes darbos. Viņiem jāizskaidro arī noteiktās izstrādes normas un apmaksas. Ļoti lielu stimulējošu palīdzību var dot materiāla labāko lopbarības sagādātāju apbalvošana, to darba pieredzes popularizēšana.

Lai saglabātu sienā vairāk lopiem izmantojamo barības vielu un izsargātu to no lietus, bojāšanās, siens jāzāvē uz kokiem: kaudzītēs vai uz vārtiem.

Vēl labāk lopbarību — zaļo masu skābēt, jo šis uzglabāšanas veids dod vismazāk zudumu. Lauksaimniecības darbinieku sapulcē Ļeņingradā N. S. Čruščovs vzsvera, ka jāskābē vairāk, jo tā ievērojami labāk uzglabā lopbarību un to labāk izmanto lopiem. Skābēšanai izmantojot gatavās betona tvertnes un tranšejas, droši jāpielieto skābēšana virszemes stīrpās. Kaļiņina vārdā nosauktā kolchoza pagājušā gada pieredzi plaši jāizmanto šogad. Virszemes stīrpās ieskābētā skābarība šajā kolchozā uzglabājās ļoti labi un bija niecīgi zudumi. Par skābarības uzglabāšanas lietderību virszemes stīrpās pārlicinājās Kaļiņina vārdā nosauktajā kolchozā rīkotajā seminārā visi rajona kolchozu priekšsēdētāji un lauksaimniecības speciālisti.

Lauksaimniecības speciālistiem plaši jāpopularizē kolchoznieku vidū virszemes skābēšanas paņēmieni un pēc vajadzības droši jāievieš katrā rajona kolchozā.

Reizē ar lopbarības sagādi: siena pļauju un skābarības gatavošanu teicami jākopj kartupeļi, kukuruza un citas lopbarības kultūras, lai šogad no šo kultūru laukiem iegūtu augstas ražas.

MŪSU RAJONĀ

Krīt siena vāli

Mūsu rajona kolchoza „Uzvara” kolchoznieki nopļāvuši jau vairāk kā 30 ha pļavu. 27 ha pirmā pļāvuma siena jau pārkalīti un sakrauti.

Attēlā: II brigades čaklākais pļāvējs Pēteris Smoļenskijs brigades pļāvās.

Elektrība palīdz strādāt

— Jā laba lietīņa tā elektrība, — saka kolchoza „1. Maijs” kolchoznieki, zāgējot baļķus kolchoza zāgētavā. Patiešām daudz atvieglinājusi celtniecību elektrība, tā palīdz fermās un apgaismo darba vietas naktīs.

Nav pagājis gads kā uzstādīta kolchoza elektrostacija, kas darbina gateri, jumta skaidu plēšamo mašīnu, ūdens sūkni fermā, apgaismo fermas un ap 30 kolchoznieku sētu.

Tagad, tuvojoties ražas novākšanas periodam, kolchozā būvē jaunu kalti. Arī te elektrība ieņems savu vietu, elektrību pielietos arī lopbarības sasmalcināšanai.

P. Jauja

Sienu pļaujā izmanto katru saulainu brīdi

— Nezi, vai nebūs lietus, rau kādi aizdomīgi mākoņi, — kādu dienu kolchoza „Sarkanais karogs” zootehniķe b. Stivriņa, ejot blakus priekšsēdētājam uz mašīnu, bažīgi ieminējās.

— Nekas, kaut cik jau paspēsīm, sēžamies tikai iekšā un aiziet uz pļāvām, — b. Beinarovičs attrauca.

Mašīnā jau čaloja kādi desmit pļāvēji un siena grābēji. Citi jau sen 2. kompleksās brigades pļāvās pie kaimiņu kolchoza „Strauts” robežām. Šie braucēji ir galvenokārt talcinieki, kuru vidū redzam ciema padomes sekretari b. Svilpi, bibliotekari b. Kozlovsku un vairākus citus darbiniekus.

Plaši šeit izplētusās pļavas. Tās aizņem vairāk kā 35 hektarus un kaut gan čaklo pļāvēju sapulcējies daudz — gandrīz visi „Vanagsila” ļaudis,

Pagājušajā gadā Čapajeva vārdā nosauktajā kolchozā sagatavoja 700 tonnu skābarības. Lielākā daļa bija no kukuruzas. Šogad ar kukuruzu apsēti 40 ha. Tā skaisti aug. Abās kolchoza brigādēs rit kukuruzas sējumu kopšanas darbi.

Attēlā: kolchoznieces I. Dābola, H. Dimante, Z. Dimante un A. Dimante ravē kukuruzu.

tomēr uzreiz grūti ieraudzīt, kur viņi rosās.

Pa visu pļavu dzied piecas pļaujmašīnas un liela platība jau, nogāzta vālos, izplata tik pazīstamo vītuma smaržu. 2. brigades brigadieris Jānis Martinovs pamatoti lepojas ar saviem pļāvējiem Antonu Veceli, Albertu Zvirbuli un Antonu Turkupoli, kuri dienā nopļauj krietnus gabalus.

Pēc brītiņa aiz pļāvējiem nāk siena pārcilātāji. Ja vālus pastāvīgi pāirdina, tad drīz vien svaigo sienu var jau sagrābt gabaniņās, lai pievestu pie kaudzes vietas, kur gatavota kārts un žaģaru kaudze.

Čakli ar grābekļiem strādā Tatjana Havrova, Fedosija Semjonova, Tatjana Leonova un vairākas citas. Tikai Anna Spivakova mēdz biežāk apsēties siena kaudzes ēnā.

Kolchozā „Brīvais zemnieks” kopj cukurbietes

Šogad lauksaimniecības arteļa „Brīvais zemnieks” kolchoznieki sevišķu vērību piegriež cukurbietu audzēšanai. Sevišķi čakli strādā I kompleksās brigades (brigadieris J. Mežāks) kolchoznieki. Šeit jau cukurbietu ravēšanas un retināšanas darbi veikti divas reizes, izdarīta divreizēja starprindu irdināšana. Patreiz izdara otrreizēju cukurbietu virsmēlošanu.

Čaklas ravētājas ir posminiece Anna Muktupāvela, Franciska Utnāne, Emīlija Lāčkāja un 65 gadus vecā kolchozniece Emīlija Mežāka, kura diendienā piedalās ravēšanā, pat pārspējot vienu otru gadus jaunāku kolchoznieci kā, piemēram, A. Biko-
vu.

A. Vārpa

Neteiksim, ka Anna slinka siena grābēja, bet tikai mazliet nedisciplinēta. Brigades ļaudis gan cer ka viņa līdz siena laika beigām labosies. Droši vien, viņa jau taču apzinīga sieviete.

Pļāvā darbs kūsā un, kad pievakarē sāk smidzināt lietutiņš, pacēlušās jau daudzas siena kaudzes, kurām slapjais laiks vairs nekaitē.

Tā bija viena diena kolchoza „Sarkanais karogs” pļāvās, bet līdzīgas ir arī citas. Kolchoza ļaudis, izmantojot katru saulaino brītiņu, ar visiem spēkiem gatavo lopbarību. Uz šo dienu puse no visām pļāvām jau nopļauta un daļēji samesta kaudzēs.

Kolchozs siena pļaujā un arī skābarības gatavošanā ir ierindojies pirmā vietā rajonā. Var redzēt, ka par sabiedriskajiem lopiem tiek gādāts.
A. Eglīte

